

اين داشگاکه همچو

چشم هم کلاسی‌ها، نظری به حضار کلاس انداخته سیر آفاق و انفاس می‌فرمایید. بلامانع است. بشرطها و شروطها بالاگیرتا فقط در حد شناسایی هم کلاسی‌ها باشد و بس! هر چه باشد ناسلامتی چهار پنج سالی در رکاب همدیگرید.

اسفند ۱۳۸۷

جمعیت مصیت‌های واردہ را به محضر تان تسلیت عرض می‌نماییم! لااقل جمعیت و تنظیم خانواده را نمی‌افتادید! مع الاسف به اطلاع می‌رساند، پدیدهای که دچارش هستید لااقل در بین اکثر دانشجویان ترم اولی مشهود است.

آبان ۱۳۸۸

حالتان چطور است؟ تجربه ثابت کرده ترم سومی‌ها تب دارند، تب فیل کش! خداوکیلی وقت دارید تمام جزوه‌هایی را که بین هم دیگر رد و بدل می‌کنید مطالعه کنید؟ خدا پدر و مادر آن که جزو را اختراع کرد بیامزد. عجب چیز فایده‌دار و پدیده خوبی است این جزو!

فروردین ۱۳۸۹

شما می‌کله‌تان بیو یک چیزهایی گرفته، که صد بار کمی کله‌تان عین سیر و سرکه در حال رحمت به بیو قورمه سبزی و مونجوق دوزی! تا می‌توانید داخل محوطه دانشگاه درختی، درختچه‌ای، بوته‌ای، چیزی بکارید! چراکه ترم بعد شدیداً به اقسام مذکور نیاز پیدا خواهد کرد.

مرداد ۱۳۸۹

ای بابا... چقدر عجولید... هنوز که ترم پنجم شروع نشده، به وقتیش لو می‌دهیم ترم پنجم چه خبر است!

کله‌تان بیو قورمه سبزی و کلاس‌های مونجوق دوزی نمی‌دهد! و شانس‌تان می‌زند و قبول می‌شود. دولتی و آزاد و بیام نور و شبانه و نیمه متمنگز و علمی کاربردی و... فرقی نمی‌کند! مبارک است. ان شاء الله دکتر!! ما هم با همین دسته از خلائق کار داریم... می‌خواهیم بینیم شما در چه حال و احوالید؟!

شهریور ۱۳۸۷ (مثالاً همان تاریخی که نتایج

اعلام شد و شما قبول شدید)

جهت حفظ آبرو و کلاس مامانم اینا و کم نیاوردن جلوی خاله و عمه و... پروژه‌ای طرح بریزی می‌کنید و با مطرح کردن وعده‌های خوش آب و رنگی همچون «تخت‌گاز رفتن تا دکترا» و یا «کسب بورسیه تحصیلی اون ور آب!» والدین محترم‌تان را که بابت موفقیت شما سر از پا نمی‌شناشد برای تهیه اقلام ضروری تحصیل همچون خط تلفن همراه به غیر از اعتباری‌هایش، گرفتن تلفن همراه اعیانی و اشرافی، یک اتومبیل مناسب،... ترغیب می‌کنید؛ عجب روزهای سختی... نمی‌گذرند که مهرماه برسی و تشنه‌لب به سرجشمه!

شرط می‌بندیم دلتان عین سیر و سرکه در حال جوشش و قیلان است. خدا صبرتان دهد، کمی دیگر

دندان روی جگر بفشارید!

(البته اگر چیزی برایتان

باقی مانده باشد)

اواسط مهر ۱۳۸۷

چطوری ترم اولی؟! جدیدالورود! تازه تأسیس! آکبند!

پایه بوق!

تا اطلاع ثانوی، در عین حال که سر به زیر دارید و موزائیک‌های کلاس و سالن‌ها را شمارش می‌فرمایید و ایضاً ریگ‌های کف حیاط را، در حال کشف گوشه‌گوشه محوطه دانشگاه بوده، هر آغازگاهی دور از

اگر شمایی که الآن دارید مجله را مطالعه می‌کنید یا یک گوشه لم دادید (!) و یکی را اجیر کرده‌اید که با صدای بلند برای جمع مجله‌رو بخواند، جزو جمعیت داوطلبان دانشگاه و جویندگان خوشبختی هستید و مطمئناً یحتمل سرتان کج شده بس که سرتان به کتاب و جزو و تست زدن و چرت زدن هنگام درس خواندن بوده، یکی از چند دسته‌ای خواهید بود که ذکر خواهیم کرد:

گروه اول

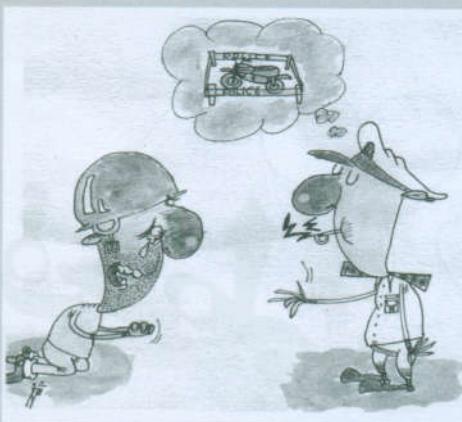
پسر هستید و از کله‌تان بیو قورمه سبزی تراوشن می‌کند! و چون از کله‌تان یک چینی چیزهایی تراوشن می‌کند (!) مجاز نشده‌اید و صاف می‌روید سریازی و آش خواری و این جور چزهای... که ما کاری به مساله مذکور که بیو باروت و آش و خیلی چیزهای دیگری که داخل غذای سریازها موج می‌زند (ویتامین K) نداریم و می‌توانید آن جور چیزها را داخل صفحه پسرانه مطالعه بفرمایید!

گروه دوم

شما دختر خانمید! چه می‌دانم! دوشیزه... بانو... ضعیفه! جمعیت نسوان! مصداق بارز جیغ بنفس و از این قبیل مسائل و آنچه بدان مرتبط باشد! و برخلاف انتظاری که می‌رفت، مجموعه کلاس‌های کنکور تان با کلاس‌های قلاب‌بافی و سفره‌آرایی و مونجوق دوزی خشی شده و مجاز که نشده‌اید هیچ، باید به اصرار پدر به یکی از سیاهی لشگرهای حاضر که پشت در خانه غش و ضعف کرده‌اند (اکه حتماً سریازی‌شان را رفته‌اند) پاسخ مثبت بدھید و بادا بادا مبارکبادا! (ذکر نکته مهم توسط نگارنده: واضح و مبرهن است که ذکر کلاس‌های منسوخ شده‌ای همچون قلاب‌بافی و مونجوق دوزی کاملاً جنبه تزیینی داشته و هیچ ارزش دیگری ندارد و صرفاً جهت پرهیز از اشاعه نام سایر کلاس‌های موجود مورد سوءاستفاده نگارنده قرار گرفته... پایان ذکر نکته مهم توسط نگارنده)

گروه سوم

شما یا دخترید، یا پسر! جل‌الخالق! مهم این است که

محمدکاظم بدرالدین

سوت‌ها برای که به صدا در می‌آیند؟!

نکته: برخی موادر زیر به شدت واقعی است.

امضاء: موتور سواران ناگذیده!

پیوست: سرمهسر ما نگذارید اگر موتور ندارید، لطفاً.

۱. ما چند نوع خط داریم، خط نستعلیق، خط شکسته، خط ثلث و خط «ویژه»! اگر دارای موتور هستید، عبور از این آخری کار دستان ندهد.

۲. سوار بر موتور می‌تازید که یکباره می‌شونید: «وای‌سادن سر چهارراه، موتور می‌گیرن!» خب اگر خط ویژه نمی‌روید و مدارک هم همراهان هست، با خیال تخت بروید و خوش باشید و گرنه، زندگی موتوری تعطیل!

۳. تسلیت ما را پذیرا باشید، بفرمایید خرم!

موتور را گرفته‌اند و گفته‌اند به اضافه جرمیه، موتور باید سه ماه بخوابید، به همین سادگی عجب سلطه‌های! جناب سرهنگ ما زن و بچه داریم، این جمله آخر چه ربطی به موضوع داشت؟... آها از اون لحاظ!

۴. یک هفته بعد، همان محل مصیبت وارد، ایستاده‌اید منتظر اتوبوس، اما خبری نیست و به جای اتوبوس موتورسوارها همچنان تخت‌کار می‌گذرند، و شما می‌سوزید از اینکه «چرا ما یکی آخه؟»

۵. «موتور تو دزدیدن؟»

فضول‌باشی محله است. حالا باید به همه حساب پس بدید. اظهار ترحم و تماسخر، چیز کوفته‌ایما دوچرخه بد چیزی نیست. مخصوصاً هنگام مانور دادن جلوی افسرها و قتی که بدانید به دوچرخه اصلاح‌گیر نمی‌دهند و سهله‌ای «ویژه» است! عر کجا بودی عزیز من! دلم و استهت به ذره شده بود. می‌دونی این مدت چی کشیدم؟ قشنگ من! گلم!

اشتباه نکنید. سخنان فوق پس از رسیدن یک عاشق به معشوق دیرین خود، صادر نشده است. بلکه بیان رماتیک یک موtorsوار هنگام وصال موتوresh است!

زمان: سه ماه پس از توقیف موتور
مکان: پارکینگ توقیف موتور

۷. افسری می‌بینید با سوتی در دهان (سوت‌ها برای که به صدا در می‌آیند?)

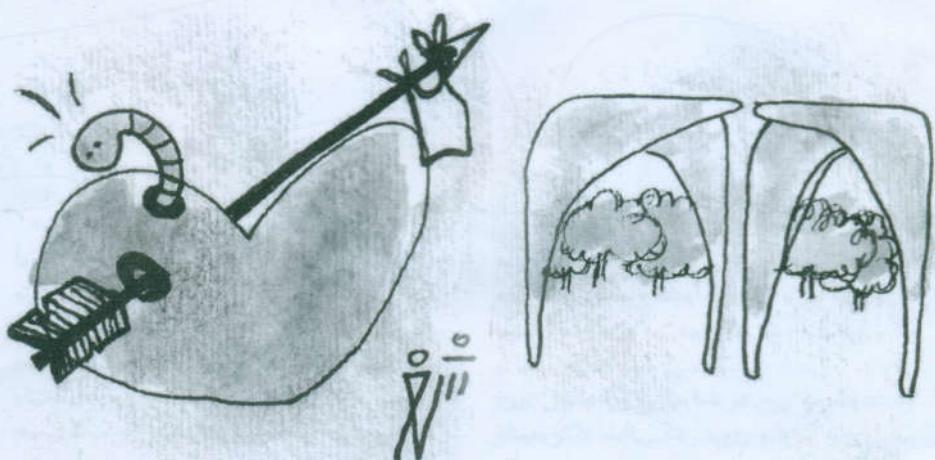
- موتور می‌گیرن... می‌گیرن... می‌گیرن... رن... رن...

با این زلزله از خواب پریده‌اید.

۸. زنگی می‌زنید و نوبتی می‌گیرید.

دکتر روان‌شناس: به این می‌گن نظام روان‌پریشی، اصطلاحاً.

و شما می‌پرسید: دکتر! تا حالا موتور داشته‌اید؟!

رادیکال باش!

چیزیست

۱۳۸۹

آلهان آلهان!

تبارد جزو، عوارض دارد و...

بنگذارید یک جور دیگر عرض کنیم: «بسوزد پدر عاشقی!»

ماشه... همگی در این مورد استادید و اهل فن!

نیازی به توضیحات بیشتر نیست.

آن درخت‌ها و درختچه‌هایی که ترم چهارم کاشته‌اید یادتان هست؟!

صف می‌روید سراغ همان چند اصله درخت و درختچه.

درخت‌ها را تازه کاشته‌اید و هنوز قوت ندارند، درست!

در عوض بار این عشقی که دجارت شده‌اید فعلاً

آن چنان سنگین نشده و تحمل تکیه زدن‌های شما

برای درخت مذکور آنچنان هم دشوار نخواهد بود.

اردیبهشت ۱۳۹۱

بهبه... خوب چیزیست این کافی‌شاب و رستوران و

ICE Pack

وضع جب مبارک که خوب است ان شاءا...؟!

تولدشان مبارک!

از درس‌ها چه خبر جناب بالتازار؟!

ترم هشتم تشریف داریدها... تا به حال چند واحد پاس

فرموده‌اید؟!

آبان ۱۳۹۱

باز هم شما یا دخترید یا پسر (و باز هم جل‌الحال از

این چشم بسته غیب‌گویی!) مهم این است که شما به

سلامتی ترم نهم تشریف دارید و طبق استانداردهای

موجود، شما باید تا پایان این ترم فارغ‌التحصیل شوید

(بالنسبت!) این جای کار است که باید تفکیک‌تان

کنیم:

(الف) شما پسرید و بُوی قورمه‌سیزی کله‌تان کم که

نشده هیچ، چند برابر شده. از یک طرف بُوی سربازی

به مشام می‌رسد، از طرف دیگر، طرف کم کم در

حال پریدن است! خدا صبرتان دهد «جناب فرهاد

کوه کن!»

(ب) شما دخترید و بُوی قورمه‌سیزی یا به قول

خودمان بُوی مونجوقه‌وزی! کله‌تان فروکش کرده

و احتمالاً روی گزینه‌های دیگری که سربازی رفته‌اند

و برگشته‌اند و پول و پله‌ای بهم زده‌اند، بیشتر فکر

می‌کنید (البته اگر کسی باشد!)

ادامه این متن به دلیل تازه شدن داغ دل خیلی از

خوانندگان مجله (!) امکان‌پذیر نیست. ●

اردیبهشت ۱۳۹۰

چه عرض کنم؟ از این ترم‌تان هر چه بگوییم،

می‌ترسمی از متن حذف شدند!

صبح تا شب پیامک فرستادن و پیامک دریافت کردن،

احساس این که مدام گوشی داخل جیبتان در حال

ویره خوردن است! عضویت در کلوب سرکوجه

برای تماشای شبانه یک فیلم هندی! ظهور نقوشی

مشکوک لا به لای صفحات جزوات و کتاب چاقو و ساطور

درسی، مِن جمله: قلب تیر خورده، قلب چاقو و ساطور

خورده! چشم شهلاهی گریان! جزیره‌ای با یک درخت

نخل با منظره غروب غمبد و ایات عشق‌قولانه با خط

نستعلیق...

مهر ۱۳۹۰

این چه وضعی است بابا؟! هر روز یک دست لباس

از برادری، خواهی، پسر خاله‌ای، پسر عمه‌ای،

هم‌خوابگاهی‌ای، بالاخره از یکی باید قرض کنید!

خوش بگذره پروفسور! فقط هزارگاهی یک سری